

Begrundelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg stillede denne her forespørgsel – det var et par dage efter, at statsministeren havde udnævnt den nye fødevareminister – fordi jeg mente, det var nyttigt at få en dialog med ministeren om dansk landbrug på et tidligt tidspunkt og så hurtigt som muligt. Da jeg formulerede forespørgslen, havde jeg ikke hørt nogen programmerklæring fra ministeren bortset fra udtalelsen om, at ministeren mente, det var hendes pligt – jeg tror, der blev sagt største eller fornemste opgave – at sikre forbrugerne fødevarer, som de ikke blev syge af at spise.

Det mål er det selvfølgelig svært at være uenig i, men landbrugets indflydelse på antallet af mennesker, der bliver syge af noget, de putter i munden, er meget begrænset. Der forekommer desværre naturligvis tilfælde af salmonella og andre ubehagelige ting, der foranlediger sygdomme og endda død, men tilfældene er forsvindende få i forhold til det antal mennesker, der pådrager sig sygdomme, livskvalitetsforringelser og livsforkortende lidelser på grund af alt det, der bliver puttet og blandet i fødevarerne på vej fra primærproducenten til forbrugeren. Endnu værre er vel forkerte kostvaner og et for stort indtag af kost. Endelig bør vi være mere kritiske over for importerede fødevarer end over for danske.

Det er et par ganske betydningsfulde erhverv, der hører under ministerens ressortområde. Jeg er helt klar over, at ministeren ikke er hverken landbrugets eller fiskeriets minister, lige så lidt som jeg mener, at ministeren er forbrugernes minister, i hvert fald kun i den betydning, at der er sammenfald mellem forbrugere og borgere. Ministerens opgave er naturligvis at være regeringens minister og dermed borgernes minister.

Men heldigvis er der sammenfaldende interesser mellem forbrugerne og borgerne og landbrugserhvervet, ikke kun med hensyn til fødevarer, men i høj grad også med hensyn til de indtægter, landbruget skaffer til landet, og de arbejdspladser, denne aktivitet giver. Det har borgerne i almindelighed ikke ret meget forståelse for. Mange mener, at det er landbruget, der kommer til at betale de belastninger, man pålægger landbruget, men det er jo kun på meget kort sigt, at landbruget kan betale. Byrderne lander straks direkte og indirekte på samfundet.

Det kunne vi politikere måske somme tider medvirke til at forklare vælgerne.

Jeg er faktisk så enfoldig, at jeg tror, at man kan tilgodese alle de interesser på én gang, der nævnes i forespørgslen. Det er vel også et mål, som det er svært at være uenig om: at forbedre og fremme fødevarer og eksportindtægter og bevare et stort antal arbejdspladser. Det er helt klart, at det kræver evne til balancegang, men jeg kunne godt forestille mig fødevareministeren som linedanser. Jeg glæder mig til at høre besvarelsen og til en god debat.

Besvarelse

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Den debat, som Kristeligt Folkeparti lægger op til med sin forespørgsel, er både interessant og relevant for regeringen lige så vel som de indledende bemærkninger, som hr. Ole M. Nielsen fulgte den op med.

Alle kan som udgangspunkt være enige i, at det er vigtigt med en høj fødevarer, og alle kan også som udgangspunkt være enige i, at det er vigtigt, at landbrugssektoren fortsat kan yde et væsentligt bidrag til samfundshusholdningen. Der er mange og mange forskelligartede udfordringer, der skal tackles i denne sammenhæng, og derfor meddelte regeringen allerede i lovprogrammet, at der i indeværende samling ville blive fremlagt en fødevarerhvervspolitisk redegørelse. Denne redegørelse vil blive fremlagt inden længe. Den er blevet forsinket, fordi jeg selvfølgelig som ny minister gerne ville have lejlighed til selv at præge den med konklusioner og forslag.

Jeg vil i øvrigt minde om den indsats, regeringen har iværksat med fremlæggelsen af den overordnede erhvervsstrategi »dk21«. Heri fremlægger regeringen sin vision for erhvervsudviklingen i de næste 5-10 år, »Det holdbare samfund«. Regeringen fremlægger her en række initiativer med fokus bl.a. på øget viden, globalisering, innovation og fornyelse og øget samfundsmæssigt ansvar for virksomhederne.

Visionen er som sagt et holdbart samfund, der er konkurrencedygtigt og som kan matche de kommende års udfordringer. Det siger sig selv, at initiativerne i erhvervsredegørelsen også vil komme landbruget og fødevarersektoren til gode. Men det er samtidig regeringens vurdering, at der er et særligt behov for at udvikle solide rammer for udviklingen i land-